

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως  
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί  
Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού - Β΄ Περίοδος



Μακρινίτσα 2014



## Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Πορφύριου»

Άγιος Πορφύριος  
ένας άγιος σύγχρονος,  
ο πατήρ Πορφύριος  
μια χαρούμενη μορφή,  
προσευχή αδιάκοπη.

*«Είν' το παν ν' αγαπήσεις το Χριστό  
με όλη σου την καρδιά»,  
συμβουλεύει στοργικά.  
Να θυμάσαι να βλέπεις το Θεό  
μες τα δέντρα, τα νερά  
μες σε πράγματα απλά.*

Δύναμη χαρίζεις,  
ύμνους ψιθυρίζεις.  
Στη δημιουργία,  
χάρις, ευωδία. (Χάρις!)(2)

Άγιος καθοδηγητής,  
φάρος της ταπείνωσης  
πνεύμα αγάπης και στοργής  
τα λουλούδια της ψυχής.

«Είν' το παν...

Να θυμάσαι...

Δύναμη...

## Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού»

Σκοτάδι το γένος σκεπάζει  
στον πόνο, στο φόβο βουλιάζει  
σαράκι που τρώγει  
θεριό που παγώνει  
το άγνωστο και η σκλαβιά.

Σα δέντρο μεγάλο υψώνει  
ο λόγος κλαδιά του κι απλώνει  
βουνά θα ισιώσει  
πλαγιές θα οργώσει  
η πίστη να ανάψει φωτιά.

Πατρό Κοσμά σ' ονομάσαν  
και σαν τον σπόρο σε βάλαν  
μες τη ψυχή τους καρπίζει  
τον Λόγο το Άγιο το φως.

Πατρο Κοσμά σ' ονομάζουν  
και το στεφάνι σου φτιάχνουν  
τα χρόνια που θα 'ρθουν  
ο λόγος σου με ξεδιψά.

Πληγές και ποτάμια η μέρα  
λουλούδια οι θάμνοι πιο πέρα  
Σταυρό θα καρφώσει  
στη φύση θα δώσει  
την αγάπη για μερτικό.

Τα δέντρα ζωή ξεχειλίζουν  
σ' εμένα στολίδια χαρίζουν  
που να βρω το θάρρος  
αβάσταχτο βάρος

όσα σ' Εκείνον χρωστώ.

Πατρό Κοσμά σ' ονομάσαν...  
Πατρο Κοσμά σ' ονομάζουν...

Μες τα πελάγη δυο στάλες  
Αγίους μετρώ  
πόσες ψιχάλες  
να Σου χρωστώ.

Πατρό Κοσμά σ' ονομάσαν.

## Ύμνος της ομάδας «της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης»

Αααα

Τα πουλιά και τα λουλούδια  
βρήκαν πίστης την κλωστή  
για να ράψουν με τραγούδια  
την Αγία σου γλυκιά μορφή.

Τα κρίνα πλεγμένα, με φύλλα ζωσμένα  
θεριά και στεφάνια να μαρτυρούν.

Στάλες, πόσες στάλες  
της Αγάπης Του για μένα  
καταρράχτες δίχως φράχτες  
η φροντίδα, η στοργή  
όλα για μένα, μόνο για μένα.

Ένα κήπος η καρδιά σου  
βγάζει τέτοια ευωδιά  
θέλω να έρθω πιο κοντά σου  
για να πάρω λίγη μυρωδιά.

Τα κρίνα πλεγμένα...  
Στάλες, πόσες στάλες...

# Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Τρύφωνος»

Σταλαγματιές Θεού  
από τον ουρανό  
Αγάπη Τρύφωνος  
θέλω να μιμηθώ  
ώστε να «δω» και 'γω  
με αυταπάρνηση  
και πίστη στο Θεό  
έτσι θέλω να ζω.

Να μαρτυρήσω εγώ  
όπως και εκείνος Χριστό  
μαρτύριο δύσκολο  
αγκαλιασμένο από το σταυρό  
για μια θέση εκεί, ζητώ  
με υπομονή  
στον Παράδεισο  
εγώ θέλω να μπω.

*Πώς να μαρτυρήσω Χριστό χωρίς θύμηση;  
Πώς να καταλάβω αρετές χωρίς μίμηση;  
Για την κατάκτηση, ουρανού.  
Πώς να φτάσω τον ουρανό χωρίς Κύριο;  
Θέλω να αγιάσω και 'γω με το ποτήριο  
το ιερό.*

Σταλαγματιές Θεού  
από τον ουρανό  
ευσέβεια Τρύφωνος  
θέλω να χω και 'γω  
αλήθεια πίστεως  
μακριά απ' τη σιωπή  
που καταλήγει εκεί  
πιο κοντά στο Φως.

Μαρτύριο Τρύφωνος  
εγγύηση απ' το Θεό  
για μια ζωή κοντά  
σ' αυτό που τόσο ποθώ  
με τη διδαχή  
και τη φωνή,  
να σε αγγίξω πως  
ονειρεύομαι.

*Πώς να μαρτυρήσω Χριστό χωρίς θύμηση;...*

## Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ»

Μένει σκυφτός, γονατιστός  
με άσπρο ράσο που μοιάζει να βγάζει φως.  
Είναι απλός και σιωπηλός,  
αλλά η κάθε του λέξη είναι θησαυρός.

Έτσι συμβαίνει μ' αυτούς που αξίζουν  
και το Θεό αγαπούνε

Εκείνοι κρύβονται και αγωνίζονται  
από την πίστη μονάχα φωτίζονται  
σαν του Σαρώφ τον πατέρα το Σεραφείμ  
μ' αυτό το φως τη Ρωσία φώτισε.

Δίκαιο σ' αυτόν βρήκαν οι φτωχοί  
χέρι οι χαμένοι, που ξέρει να οδηγεί  
τ' άγρια ζώα, απίστευτο, ηρεμεί  
ναι γι' αυτόν είν' η αγάπη ζέστη  
και χαρά το “Χριστός Ανέστη”

Σταλαγματιά, σταλαγματιά  
της προσευχής η δροσιά στην ψυχή κυλά  
κι η αλλαγή φαίνεται εκεί  
απ' την ειρήνη στον άνθρωπο που “κατοικεί”

Έτσι συμβαίνει μ' αυτούς που αξίζουν..



## Ύμνος της ομάδας «του Προφήτη Ηλία»

Σε μια κορφή, σ' ενά δασάκι  
είναι εξωκλήσι ταπεινό  
τ' όνομά σου σαν δισάκι  
στους ώμους του έχει για οδηγό.

Και στο ξωκλήσι της ψυχής  
το όνομα σου κουβαλώ  
να μην στερήσει τη βροχή  
και σαν το δέντρο ξεραθώ.

Μοιάζει η αγάπη Του  
σταγόνα δίχως στερεμό  
κι είναι το χάδι Του  
πουλιά, δέντρα και η θάλασσα.  
Είναι κι οι Άγιοι  
πύρινο άρμα για το Φως  
σκοτάδι σβήνεται, αφήνεται, πνίγεται.

Έρθε κοράκι να σε θρέψει  
Αγάπη Εκείνος κι υπακούν  
κι ο χείμαρρος να σε δροσέψει  
η πλάση Του και τον ακούν.

Όλα αυτά που εγώ φοβάμαι  
η αγάπη φέρνει πιο κοντά  
Όλα αυτά που δεν θυμάμαι  
μ' ένα βλέμμα είναι σιμά.

Μοιάζει η αγάπη Του..

## Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου»

Άγιε Σιλουανέ,  
άγιε μακρινέ  
ήρθες απ' την Ρωσία  
με ελπίδα, ταπεινέ.  
Πες μας το πώς  
σε βρήκε ο Θεός  
γέμισε την καρδιά σου  
με αγάπη και φως.

Κλαις για την αμαρτία  
και βοηθάς όποιον βρεις  
γέμισες με σοφία  
σώσε κι εμένα αν μπορείς

Είδες τον ζώντα Χριστό  
μέσα στο ναό  
έλαβες το δώρο  
απ' τον καλό μας Θεό  
γεμάτη προσευχή  
ήταν για 'σένα η ζωή  
φέρε τη γαλήνη  
στη δική μου ψυχή.

Κλαις για την αμαρτία...

Μισό αιώνα σιωπή  
στον Άθω στην κορφή  
μισό αιώνα έζησες  
Άγιε Εσύ.

Κλαις για την αμαρτία...

## Ύμνος της ομάδας «των Τριών Παίδων και του Προφήτη Δανιήλ»

Ανάστασης Σάββατο και περιμένω  
την όμορφη πύλη ν' ανοίξει φτερά  
είναι οι λέξεις πηγάδι  
και βγαίνει από μέσα φωτιά.

Καμπάνες χτυπάνε, το φως πλημμυρίζει  
στασίδι βρες καρδιά μου στα δεξιά  
τέτοια αγάπη, θυσία γεμάτη  
να ξαναζώ.

Η λάβα, το χιόνι, η νύχτα κι η μέρα  
ύμνους θα φτιάξουν, στιχάκια θα 'πουν  
για το Θεό μου τα όρη θα ψάλλουν  
και το σκοτάδι με το φως θα τα 'βρουν  
φωτιά και νερό, για το Θεό  
λόγο φτιάχνουν θερμό  
πηγή και βουνό μαζί στο Θεό  
τραγούδι λένε γλυκό.

Θέλω μαζί τους να μπω στο καμίνι  
να συναντήσω στη φλόγα δροσιά  
να ζήσω ένα θαύμα  
να γίνει για μένα μια φωλιά

Μέσα στο λάκο με τα λιοντάρια  
μόνο την πίστη σου ψάχνω να βρω  
μια σταγόνα αγάπης  
δικής Του για να γευτώ.

*Η λάβα, το χιόνι, η νύχτα κι η μέρα...*

## Ύμνος της ομάδας «του Γέροντος Παϊσίου»

Μιαν αγκαλιά σπαρμένη αγάπη σαν χορτάρι  
και μες στα χέρια σου το ξύλο γης βλαστάρι  
μία φωνή με Θείο λόγο να γιατρεύει  
και εκεί ψηλά Θεία Σκιά.

Πάνω στους ώμους σου πουλιά που κελαηδούνε  
και μες στις χούφτες σου θεριά τροφή θα βρούνε  
είναι οι στάλες της Αγάπης Του για μένα  
και από ψηλά Αγία Σκιά.

*Κι όλα αυτά έχουνε Θεού λαλιά και σιγομουρμουρίζουν  
δέντρα και καρποί μέσα στη γη έτσι όλα αρχίζουν  
φεύγει το σκοτάδι, αυγή και φως θα πλημμυρίζουν  
σ' όλα αυτά εσύ είσαι η Αρχή.*

*Άγιοι σαν άστρα σαν φεγγάρι τριγυρίζουν  
δείχνουν σ' όλους δρόμους, τα σοκάκια να γυρίζουν  
τη ζωή με χρώματα λευκά να ζωγραφίζουν  
σ' όλα αυτά εσύ είσαι η Αρχή παντοτινή.*

Είναι αγάπη ο αέρας που με θρέφει  
είναι αγάπη το λουλούδι που μου γνέφει  
είναι ο ήλιος και τα δέντρα αγάπης γκάζι  
και από ψηλά Αγία Δροσιά.

*Κι όλα αυτά...  
Άγιοι σαν άστρα...*

## Ύμνος της ομάδας «του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου»

Μες την έρημο, την πύρινη οδό  
αγάπης η θωριά, το φόβο ξεπερνά  
η κρίσιμη μορφή, δαμάζει το θεριό  
μοιάζει τώρα η γη, κήπος την αυγή.

Παίρνει όνομα, διαλέγει το καλό  
γίνεται διαβάτης με συνοδηγό  
φίλος που βαστά, ήλιος το νερό  
κι αν πληγώνεται ξέρει το αγαπώ.

Εδώ είναι το θαύμα  
και ξεπερνά το τραύμα  
οι Άγιοι μοιάζουν της αγάπης Του στάλα  
Άγιοι σαν εσένα  
σπάνε όλα τα φρένα,  
στα θεριά της ψυχής φιλία, έλα κέρνα.

Δέντρα και πουλιά, φύσης η καρδιά  
ήλιο ξαστεριά μοιράζουν αγκαλιά  
γύρω θησαυροί τα πάντα βγάζουν φως  
και όταν αγαπάς μερεύει ο εχθρός.

Παίρνει όνομα, διαλέγει το καλό...  
Εδώ είναι το θαύμα...

Σταλαγματιά κι ωκεανός  
γίνανε ένα και 'γω πως  
τόση αγάπη δεν μπορεί  
να βλέπω τόσο δα μικρή.

Παίρνει όνομα, διαλέγει το καλό...  
Εδώ είναι το θαύμα...

## Ύμνος της ομάδας των ΣΤΕΛΕΧΩΝ «του Γέροντος Αμφιλοχίου»

Σαν ν' αστράψανε  
μέσα στο νησάκι  
σαν φλουρί μες το ψωμάκι  
τόσο τυχεροί  
πρασινάδα και αλμύρα  
κάνουνε γιορτή

Έρθε κι η βροχή  
στο Θεό πιασμένη  
και η φύση σαν λουσμένη  
δροσερή αγκαλιά  
και τ' ουράνιο τόξο  
ζώνη Παναγιάς.

Είναι τα χέρια σαν δεντριά  
τον ουρανό αγγίζουν  
και μες στην προσευχούλα σου  
τις ρίζες τους ποτίζουν  
μέσα στο κομποσκοίνι σου  
το χώμα τους σκαλίζουν  
και στη δική μου μοναξιά  
τι όμορφα μυρίζουν.

Αμφιλόχιε  
γίνηκες ποτάμι  
η ψυχή που ξεδιψάει  
μες την έρημο  
την ελπίδα να φυτέψεις  
δέντρου πρόσωπο.

Αμφιλόχιε,  
τ' όνομά του πηγούλα

μες τα φύλλα σα σκιούλα  
τόσα τυχερές  
πρασινάδα και αλμύρα  
έχουνε γιορτές.

Είναι τα χέρια σαν δεντριά...

